

Nr 70.

Af herrar **Björck** och **Clason**, i anledning af Kungl. Maj:ts
förslag till lag om emeritilöner för präster.

I proposition nr 85 föreslås i § 2 af förslag till lag om emeritilöner för präster, att emeritilön för det ordinarie prästerskapet skulle med växlande belopp inom en fastställd minimi- och maximigräns utgå med 80 % af lönén. För det extra ordinarie prästerskapet däremot föreslås, oberoende af den lön, som åtnjutes, en för alla gemensam emeritilön, som blott i högst få undantagsfall torde motsvara 80 % af lönén, och detta oaktadt det extra ordinarie prästerskapets löneformåner i regel äro betydligt mindre än det ordinarie prästerskapets.

Det synes emellertid icke lämpligt, att mellan det ordinarie och extra ordinarie prästerskapet uppställes en dylik principiell åtskillnad i fråga om grunderna för beräknandet af emeritilönerna. Af prästlösregleringskommittén har uttryckligen framhållits, att adjunktsinstitutionen måste betraktas såsom ett nödvändigt led i den kyrkliga organisationen. Vid sådant förhållande synas jämväl grunderna för åtnjutande af emeritilön böra fastställas efter en af tjänstegrad oberoende ordning.

I den kyrkliga indelning, som hittills bestått, hafva ingått omkring 140 extra ordinarie befattningar. Genom särskilda kungliga beslut har emellertid dessutom föreskrifvits, att åtskilliga prästerliga tjänster skola under innevarande regleringsperiod uppehållas genom vikarier. Denna åtgärd, nödvändig för genomförandet af den nya organisationen, har emellertid haft till följd, att för närvarande omkring 70 extra ordinarie präster på förordnande innehafva ordinarie tjänster. Antalet af dessa så kallade vakansvikarier är ock stadt i ständig ökning.

Af dessa mer än 200 präster skulle enligt Kungl. Maj:ts proposition de, som ej vinna befordran till ordinarie tjänst, komma i åtnjutande af en emeritilön, som i vissa fall ej ens skulle uppgå till 50 procent af den lön, de dittills åtnjutit. Behovvet af nu föreslagna omreglering af den kyrkliga indelningen och organisationen synes dock icke böra verka därhän, att präster, som under andra förhållanden blifvit befordrade till ordinarie tjänst, skulle af denna anledning erhålla lägre emeritilön än hvad fallet blifvit, därest tjänstinhafvaren varit ordinarie. Äfven det

extra ordinarie prästerskapets emeritilöner torde därfor böra sättas till 80 procent af dittills innehafda löneformåner.

Då det belopp, som för emeritilöner anvisats, enligt § 3 är fastställdt till högst femhundratusen kronor, kommer en sådan förbättring af det extra ordinarie prästerskapets emeritilöner ej att påverka den föreslagna finansplanen.

Med stöd af det nu anfördta få vi hemställa,

att Riksdagen ville för sin del besluta, att § 2 af lagen om emeritilön må erhålla sådan ändrad lydelse, att emeritilön äfven för extra ordinarie präst skall motsvara åttio procent af hans löneformåner och utgöra minst ettusen femhundra kronor.

Stockholm den 29 mars 1910.

Sam. Clason.

Carl H. Björck.

Nr 71.

Af herr **Jonsson**, i anledning af Kungl. Maj:ts förslag till lag om kyrkofond.

Enligt Kungl. Maj:ts proposition nr 85 med förslag till lag om kyrkofond skall nettoafkastningen af prästboställens skogar ingå till kyrkofonden likasom ock efter Kungl. Maj:ts pröfning i hvarje särskildt fall de till aflöning af prästerlig tjänst afsedda fonder och andra kapitaltillgångar med vissa angifna undantag. I förslaget till lag om reglering af prästerskapets aflöning upptagas bestämmelser om huru och på hvad sätt bidrag från kyrkofonden kan erhållas till prästerskapets aflöning. Med ett i § 7 af sistnämnda lag angifvet undantag har i dessa förslag skogsafkastningen, oafsett om bostället upplåtits af kronan eller inköpts af församlingen, i fråga om såväl dess indragning till kyrkofonden som om villkoren för